



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Ioannis Andreae Coppensteinii, Ordinis Prædicatorum
Theologi & Parochi Heidelbergæ Castigatio Apologiæ
Calvino-Catecheticæ**

Coppenstein, Johann Andreas

Moguntiaë, 1626

Ad Qvæst. LXXIV. Sunt ne etiam infantes baptizandi?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35247

cedere Sacramentum. Nam & Incarnatio, & prædestinatō. 1. *Tim.* 3. 16. & *Eph.* 1. 9. dicitur Sacramentum. Et illud *Eph.* 5. non intelligitur de Matrimonio; sed de Ecclesia: teste August. in *Psalm.* 118. Conc. 22. &c.

RESPONDEO AD I. Nil dissentio; quia ordine nil controuerto: sed hic, ut vbiq; me, meaque S.S. Ecclesie submitto. Minister autem querit nodum in scirpo. S. Scripturam vero docere VII. Sacramenta vide in meo *Antichristo par.* 3. q. 7. At duo nec allegata a Ministro loca docent: Quia nihil isthic de tribus requisitis à Ministro ad Essentiam Sacramenti.

Et esto, sit sermo de duobus; at non esse duorum dicitur; ac cætera non negantur: Similiter de S. Patribus bene, vere respondit Bellarminus; nil Patribus, Scripturæue, aut sibi contrarius: ceu vane iactat calumniator. Iudicet Lector vel hostis.

Quod autem Baptismum & Eucharistiam æquet cæteris quinis; intelligit in genere Sacramenti. Alioquin *lib.* 2. c. 28. toto alia aliis excellere aliter, iterumque cedere præstantia docet. Ut pene ex professo hic, alubique Minister cauillis suis, fannisque agere fannionem videatur aptiosum, ac minime candidum.

AD II. Est putidum figmentum hoc: Nam S. Patres sibi duo memorant; nec plura negant; Et alubi iidem, aut alij septena recensent: Et nullus duorum asseruit.

AD III. Est infame mendacium; Nullum ex Patribus statueri esse VII. Sacramenta. Vide apud *Bell.* *lib.* 2. cap. 25. integra Patrum Concilia statuentium esse septem; & dicitō nobiscum; (tua recipe verba) *Hoc est certissimum.* Bellarminum autem falsi arguit falso Minister, aut doceat contrarium; quantumuis in S. Patribus se malè verfatum ostentat vanè.

AD IV. Tum à definitione valere possent argumentum; si de ipsa eliqueret prius; at illam Caluini refutat validè Bellarminus *lib.* 1. cap. 16. Deinde: ex tribus, quæ requirit; solum primum suadere studet cæteris quinque Sacramentis non conuenire: alia duo habet aut pro ratis, aut pro desperatis.

Ad hæc, Qui Pontificii Doctores institutionem immediatam nonnullorum Sacramento-

rum controuertunt; ij penitus reijciuntur quoad hoc; neque audiendi sunt: Nisi quatenus eorum promulgationem Apostolicam præsupponere fatentur immediatam solius Christi Institutionem. Demum: id disceptarunt scholastice pro ingenio, absque contradicendi Ecclesie animo, ac pertinaciæ spiritu.

De Sacri Ordinis gradibus maioribus liquido Scriptura: Vide in *Antichristo par.* 3. q. 7. De Matrimonio *ibidem*, *quæst.* 43. inque *Luthero-caluinista par.* 3. qq. 17. & 107. vbi liquet & cætera.

AD QVÆST. LXXIV.

Sunt ne etiam infantes baptizandi?

CALVINVS *Instit.* l. 4. c. 16 § 26. refellit, tanquam commentum, eos, qui omnes non baptizatos æternæ morti adiudicant. Pædobaptismum tamen asserit.

CATECHESIS affirmat baptizandos infantes; sed qua necessitate, silet.

MINISTER Necessitatem Præcepti faceret: at *Medij* negat. Refert, exaggeratque (ad exaggerandam de industria nobis inuidiam,) prolixè Pontificiorum dissidia de pereuntium infantum Loco, damnationis, ac Pœna. In quo quia omnes sunt *Tortores puerorum*, nos eorum sententiam non tantum pro improbabili; sed pro aperte falsa, atque hæretica reprobemus; ac nostram veram probemus istam.

Aio: Infantes (intellige Fidelium: nam de infidelium est quæstio; Dei iudicio relinquendis) sine baptismo decedentes, saluari:

1. Promissio, *Gen.* 17. *Ero DEVS tuus, & seminis tui post te*, pertinet ad adultos, infantesque etiam Noui Test. Ideo Petrus de Baptismo, qui circumcisioni Sacramento successit. *Act.* 2. 38. *Baptizetur vnusquisque &c. Vobis enim est repromissio, & filii vestri, & omnibus qui longe sunt.* 1. *Cor.* 7. *Vir infidelis sanctificatus est per mulierem fidelem; & sanctificata est mulier infidelis per Virum fidelem. Alioquin filii vestri immundi essent.* Nam, *Rom.* 11. *Si radix sancta, etiam rami sancti.*

2. Deus non instituit Circumcisionem die octaua infantis nati; si in Circumcisi dampnandi fuissent: quorū enim prius obeunt? Vnde Ambrosius solatur sorores Valentiniani de morte fratris absque baptismo mortui: *Dauid.* 2. *Reg.* 12. *stere desuit ereptum filium, quem sciebat esse cum Christo.* Cui sententiæ reclamant Pontificii: Lombardus, *Alph.* 2. Castro.

3. Sacramenta vitam æternam de clarant atque obfignant; non primitus gratiam iustificationis conferunt: vt *supra quæst.* 66. Ergo necesse est eosdem saluari.

4. Ratio

4. Ratio docet. Quia infantes æque ac adulti ad fœdus & Ecclesiam pertinent; quod Parochus hic non reprehendit. Ergo saluantur, si moriuntur nondum baptizati.

5. Patres consentiunt nobis: Bern. *epist.* 77. Ambr. *ad sorores Valentiniani*: August. *l. 4. de Bapt. contra Donat.* c. 22.

6. Quod respondet: Baptismo Flamini, seu voto baptismi saluari adultos solos posse, in articulo necessitatis: Si absit contentus: hinc certissimum est, baptismi perceptionem non esse absolute necessariam: Nec ob stare illud Ioan. 3. *Nisi quis renatus. &c. non potest introire in regnum Dei.* Est vero necessitatis articulus infantibus morituris, abestque contemptus; cur non pari iure, ac adulti, ex voto parentum saluari possent? Nec enim horum voluntas potest esse minoris valoris, quam illa Valentiniani; in cuius fratre neglectus erat voluntarius: nam poterat ante expeditionem in Italiam susceperisse baptismum.

7. Nascuntur quidem infantes etiam Fidelium filij ira, Eph. 2. *immundi*, Job. 14. & *carnales* siue *caro*, Ioan. 3. Sed in statu gratiæ fœderalis, non naturæ. &c. Vnde Hieron. *ad Vigilium*: *non nascimur, sed renascimur Christiani.*

Et hanc distinctionem Bellar. lib. 6. de amicitia grat. cap. 16. § 14 applicat B. Mariæ: eam fuisse filiam iræ naturæ; sed gratiæ semper fuisse filiam misericordiæ.

8. Pontificii affirmant infantes ab Herode occisos ut innocentes, esse saluos absolute. Bell. *de bapt.* c. 6. § 10. Ergo & alios non baptizatos saluari negans, sibi contradicit: aut non est absoluta necessitas baptismi.

9. Illud Ioan. 3. *Nisi quis renatus. &c.* habent in speciem; in quo omne præsidium collocant. Sed 1. agitur i de necessitate spiritualis regenerationis, non externi baptismi; nec ratio cogit vlla per aquam intelligere baptismum aquæ. Ita multi Patres.

2. Calvinus ait: *Demus Christum loqui de baptismo; non tamen sic urgenda sunt verba, ut salutem in æterno signo includat; sed potius aquam Spiritui adiungit. Quia sub visibili signo, &c. 1. statatur novitatem in nobis & ob- signat.*

3. Simile præceptum est Ioan. 6. *Nisi manducaueritis carnem filij. &c.* Ergo & infantes non communicati damnabuntur; uti 600. annis viguit olim consuetudo: ait Mald. in Ioan. 6. & fecit Augustinus.

4. Christus semel mentionem fecit aquæ, at ter, quaterue regenerationis: ergo de hac ei sermo potior.

5. Pontificii dissidunt suo isti præsidio; quia negant Pædobaptismum satis è Scriptura posse probari: ideo ad Traditionem confugiunt. Bellar. *Lindanus.*

10. Sententia Pontificiorum est ipsissima hæresis Pelagiana. Consule Augustinum illius refutatorum.

RESPONDEO. Ministri, communis cum Luthero-caluinistis opinio reprobanda est, (tua recipe verba) non tantum pro improbabili, sed pro aperte falsa, atque hæretica. Vide in meo Luthero-caluinista *parte.* 3. q. 21. & in Antichristo *par.* 3. q. 9. Et in *Genealogia par.* 3. q. 5. Quibus addo ex Ministro: Infidelium infantes, non baptizati ac morientes, iudicio Dei relinquimus, ait: nihilque de eorum exitu temere asserimus: scientes ex rigore Dei eos posse damnari. Nam omnes nascimur à natura filij iræ, Eph. 2. Atque peccaverunt in Adamo, Rom. 2. & iudicium ex vno est ad condemnationem, etiam in eos, qui non peccaverunt in similitudinem prævaricationis Adam. Hæc ille. Atqui & Naturæ, & Peccati orig. & Iudicii causa vna est omnium communis fidelium ac infidelium: ergo & morientium siue baptismi, discrimen statuente, vna parque damnatio est.

AD I. Dixi ex Bellarm. in Luthero-calui. Ea promissio fuit Protectionis peculiaris, non Remissionis peccatorum. Vide *suprà in quæst.* 66. ad 3. 2. Et esto; fuerit quoque de spiritali gratia; hæc tamen ad nos haud descendit, nisi per Christum ex fide: tunc enim incipimus esse filij Abrahamæ. i. fideles, cum baptizamur, non cum nascimur ex fidei. 3. Neque etiam scimus parentes nostros ex Abraham descendere; hoc scimus, eos fieri Abrahamæ filios, qui ex Deo nati sunt per aquam & Sp. Sanctum. 4. Deinde; si baptismus Circumcisioni successit; ergo illa cessavit, ut umbra lucis ad præsentiam. Atque de Baptismi repromissione iam reali, veraque loquebatur Petrus, Act. 2. non de antiquatæ Circumcisionis figurati. Coniux quoque infidelis saluatur per fidelem quidem, si conuertatur: sin, non saluatur: ita nunc Sancti non sunt, nisi in Baptismo sanctificentur. Istud Rom. 11. *Sancti*, id est, Augustino legitimi: Tertulliano, Hiero: &c. ab altero coniugum Deo consecrati: Anselmo, August. Non ex abusu matrimonij progenti.

AD II. Dicit Minister; sed vnde docet? Et quis est, qui dicat Deo, quare ita facis? Est perinde ut si dicas: Deus condidisset hominem; aut condito gratiam non dedisset; si lapsi damnandi fuissent. Porro Minister affingit S. Ambrosio

